

בעניין:

1. מר איל גולדנברג, ת.ז. 2232707/6
 2. מר יהושע ברודט, ת.ז. 52021664
 3. מר א. יוסף ברודט, ת.ז. 35675057
- ע"י ב"כ עוה"ד א. גולדנברג ו/או ע. קסטנבאום
מרחוב א.ה. סילבר 16 נהריה 22385
טלפון: 04-9511107, פקס: 04-9511106

המבקשים

- נ ג ד -

1. פז-גז (1993) בע"מ
מדרך המכבים 46, ראשון לציון
2. סופר גז חברה ישראלית להפצת גז בע"מ
מרח' יד חרוצים 36, ת.ד. 8774, א.ת. נתניה דרום
3. אמישראגז החברה האמריקאית – ישראלית לגז בע"מ
מרח' אחד העם 34 ת"א 65151

המשיבות

בקשה בכתב לאישור תובענה כייצוגית

בית המשפט הנכבד מתבקש בזה לאשר את התובענה המוגשת בד בבד עם הגשת בקשה זו כתובענה ייצוגית בשם כל מי שנכלל בקבוצה שהגדרתה היא, לגבי כל אחת מן המשיבות: "כל לקוחות המשיבה בעבר ובהווה".

מבוא

עניינה של בקשה זו בדרך התנהלותן של המשיבות בכל הקשור בגבייה של תשלומים שונים הנלווים לתשלום עבור הגז שנצרך בפועל ע"י הלקוח וכן באי עמידה בהוראות חוק שונות והכל כמפורט להלן.

בעלי הדין

1. המבקשים הם אזרחי ותושבי מדינת ישראל והם לקוחות או היו לקוחות של המשיבות כאשר המבקש 1 תובע את המשיבה 1, המבקש 2 תובע את המשיבה 2 ואילו המבקש 3 תובע את המשיבות 1 ו- 3.
2. המבקש 1 הוא עורך דין במקצועו ובעיסוקו והוא שותף במשרד ב"כ המבקשים. המבקשים 2 ו- 3 הם בני משפחה - אב ובן. הדברים חסרי כל נפקות ומצוינים מעל לצורך רק על מנת שלא יטען שהוסתרו ע"י המבקשים.
3. המשיבות הן, למיטב ידיעתם של המבקשים, חברות פרטיות המואגדות ורשומות על פי חוקי מדינת ישראל.
4. המשיבות יחד שולטות על שוק אספקת הגז לצריכה ביתית או מסחרית בישראל ואחזקתן המצרפית מגעת כדי כ- 90% מן השוק.

פרק א - הרקע העובדתי

5. המשיבות הן כאמור חברות השולטות על שוק אספקת הגז לצריכה ביתית או מסחרית המשמש בעיקר לבישול אך גם לחימום מים וחימום בכלל ואף לצרכים אחרים.
6. המשיבות מספקות את הגז לבתי הלקוחות בשתי שיטות עיקריות - אספקת מכלי גז (בלונים) ייחודים לכל דירה והשיטה החדשה והמקובלת יותר של התקנת צוברי גז מרכזיים או מיכלים המשמשים בתים משותפים כאשר כל דירה מחוברת ישירות לצובר או למיכלים ובכל דירה מותקן מונה המשמש למניית כמות הגז שנצרכה על ידי אותה דירה. המשיבות קוראות את מוני הגז ובהתאם שולחות את חשבונות הגז ללקוחותיה.
- תובענה זו רלבנטית ללקוחות המשיבות שדירתם מחוברת לגז מרכזי (השיטה החדשה יותר).
7. המבקשים מתגוררים ו/או התגוררו, כבעלים או כשוכרים, בדירות המהוות חלק מבתיים משותפים ומחברות לצובר או מיכל מרכזי. בדירות המבקשים קיים (או היה קיים) מונה והמבקשים קיבלו ומקבלים מדי חודשיים לערך מאת המשיבות (כל אחד מחברת הגז שלו) חשבון גז לתשלום.
- המבקש 1 מתגורר ברח' סילבר 16 בנהרייה .
- המבקש 2 התגורר ברח' שלום אש 20 ת"א .
- המבקש 3 התגורר ו/או היה בעלים של דירות שבהן ספק הגז הוא המשיבה 1 או המשיבה 3. חלק מהחשבונות שולמו לעיתים ע"י המבקש 2 (אביו של המבקש 3) .
8. המבקשים גילו פגמים שונים בדרך התנהלותן של המשיבות בכל הקשור בגביית סכומים שונים מלקוחותיהן.
- הפגמים שנפלו בהתנהלותן של המשיבות הם אלה :
- א. כאשר המשיבות מנתקות לקוח מרשת הגז עקב חוב גובות הן מהלקוח, לאחר שחובר מחדש, בגין התקופה בה היה מנותק את דמי השימוש הקבועים הרגילים בהתעלם מן העובדה כי לא היה מחובר כלל לרשת הגז במהלך אותה תקופה.
- ב. המשיבות מחייבות דייר יוצא (מוכר דירה או שוכר שסיים את תקופת השכירות) לשלם את החשבון במעמד הדיווח על יציאתו מן הנכס וזאת למרות שעפ"י צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תשלומים בעד גז המסופק במערכת מרכזית) התשמ"ט-1989 (להלן: "**צו הפיקוח**") חייבות הן להעניק ללקוחות אשראי והתראה של 15 יום לפחות מיום המצאת החשבון.
- כמו כן המשיבות 2 ו- 3 קובעות את מועד התשלום האחרון מבלי שתוענק ללקוח תקופה של 15 יום לפחות ממועד המצאת החשבון כקבוע בצו הפיקוח .
- ג. המשיבה 2 נהגה לגבות מלקוחות חייבים ריבית פיגורים שלא בהתאם לצו הפיקוח.
- ד. המשיבה 3 גובה מלקוחות שנותקו מרשת הגז שלה עקב חוב דמי חידוש אספקה וכן דמי התראה שלא בהתאם לצו הפיקוח .
- ה. המשיבה 1 נהגה לגבות מלקוח חדש המחליף לקוח קודם (רוכש דירה יד שנייה) סכום כסף עבור שירות המוגדר על ידה כ"בדיקה משולבת" של מערכת הגז זאת למרות שאינה מבצעת בדיקה זאת בפועל מה גם שממילא היא מחויבת על פי דין לבצע בדיקה תקופתית מבלי שהיא זכאית לגבות עבור בדיקה זו תשלום כלשהוא .
- ו. המשיבות 1 ו- 2 אינן מקיימות את הוראות התקן ביחס לקריאת מוני הגז ו/או את הוראות ההסכם שכן למרות שהמונה מספק קריאה של שתי ספרות לאחר הנקודה העשרונית עורכות הן את חשבון הגז הדו-חודשי תוך התעלמות מחלקי מטר מעוקב

ומעגלות את הקריאה למספר שלם. לפי בירור שערכו המבקשים במשרדי המשיבות העיגול מתבצע למספר השלם הקרוב (1 עד 4 מעוגל למטה ו-5 עד 9 מעוגל למעלה).

ז. המשיבה 3 אינה מקזזת מהחשבון השוטף את הסכום ששילם הדייר היוצא בגין הצריכה שלו עד למועד יציאתו מן הנכס וזאת במקרים בהם שמו של הצרכן נותר ללא שינוי כגון דירה מושכרת שבה מתחלפים דיירים.

ח. המשיבה 1 אינה מקיימת את חובתה לספק לציבור מספר חינוס לשם מתן מענה לכל פניה שעניינה ליקויים או פגמים בשירותים שהיא מספקת כנדרש על פי סעיף 18 לחוק הגנת הצרכן תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן") וזאת כאשר ההתקשרות היא מטלפון סלולרי.

פרק ב - התנהלות המשיבות

9. במסגרת הסדריהן של המשיבות עם לקוחותיהן גובות הן מהלקוחות, מלבד התשלום עבור הגז עצמו, גם תשלומים נוספים המוסדרים בחלקם ע"י צו הפיקוח.

10. צו הפיקוח מסדיר את נושא הגבייה של ריבית פיגורים, דמי התראה, דמי ניתוק, מועד משלוח החשבונות ומועדי תשלום. כפי שנראה להלן המשיבות אינן נוהגות ביחס לחלק מהמקרים על פי צו הפיקוח.

העתק צו הפיקוח והעתק התיקון לו מאוקטובר 2006 מצ"ב לנוחיות בית המשפט ומסומנים נספחים "א" ו-"ב" לתצהירים הותמכים בבקשה זו.

11. למבקשים התגלה כי במספר אספקטים נוהגות המשיבות שלא כדין בקשר עם גביית התשלומים הנוספים הנ"ל וגובות סכומים גבוהים מן המותר ו/או במועדים מוקדמים מן המותר.

12. ביחס לכל לקוח וביחס לכל אחד מסוגי המקרים לבדו מדובר בסכומים פעוטים אולם הצטברותם לאורך השנים יוצרת סכומים אדירים שנגבו שלא כדין ממאות אלפי הלקוחות והעשירו ומעשירים את קופותיהן של המשיבות.

13. המבקשים פיגרו בתשלום חשבונות הגז וכאשר הצטברה לחובתן יתרת חוב גבוהה יחסית (בגבול סכום הפיקדון) נתקו המשיבות את המבקשים מרשתות הגז.

יוער בדרך אגב כי כיום, לאחר שתוקן צו הפיקוח בהיבט של ריבית הפיגורים המותרת באופן שצומצם במידה ניכרת ביותר שיעור ריבית הפיגורים שהותר למשיבות לגבות (ראה נספח "ב"), שינו המשיבות את מדיניותן והן ממהרות לבצע ניתוק גם כאשר החוב נמוך, כגון חוב של 150 ₪ לדוגמא ואינן ממתנות שגובה החוב יהיה קרוב לגובה סכום הפיקדון המופקד בקופתן ע"י הלקוח (סך של 300 עד 400 ₪) כפי שנהגו קודם לפרסום התיקון לצו.

14. המבקשים שילמו את חובם וחברו מחדש לרשתות הגז של המשיבות. בקשר לחוב, לניתוק ולחידוש האספקה נגבו מן המבקשים ע"י המשיבות או חלק מהן סכומים הגבוהים מן המותר על פי דין בעבור ריבית פיגורים, דמי התראה, דמי שימוש קבועים בגין התקופה שבין הניתוק ובין החיבור מחדש (להלן: "תקופת הניתוק") ובגין דמי החיבור מחדש.

תשלום דמי שימוש קבועים בתקופת הניתוק

15. המבקשים נותקו ע"י המשיבות עקב חוב בתקופות הבאות:

א. המבקש 1 היה מנותק למשך כ- 3 שבועות מיום 14/10/2007 עד ליום 5/11/2007.

ב. המבקש 2 היה מנותק למשך יום אחד – ביום 1/3/2006.

ג. המבקש 3 היה מנותק למשך מעל לחודשיים מיום 22/2/2007 ועד ליום 26/4/2007.

16. בגין תקופות הניתוק הנ"ל חויבו המבקשים במלוא דמי השימוש הקבועים למרות שבפועל לא היו מחוברים כלל בתקופות הניתוק לרשתות הגז של המשיבות .

העתקי חשבונות הגז של המבקשים בגין התקופות הכוללות את תקופות הניתוק מצ"ב כנספחים "1ג", "2ג" ו-"3ג" בהתאמה לתצהירים התומכים בבקשה זו. יצוין כי המבקש 3 התגורר בדירה בגינה הוצא החשבון נספח "3ג" ושילם את חשבונות הגז.

קביעת מועד לתשלום החשבון שלא בהתאם לקבוע בצו הפיקוח

הקדמת תשלום בעת שינוי שם צרכן

17. בעת חילופי דיירים בדירה שבבעלות המבקש 3 שם המשיבה 1 הייתה ספק הגז, שילם המבקש 3 את החשבון במקום הדיירים היוצאים. המשיבה 1 הנפיקה למבקש 3 חשבון לתשלום ועמדה על כך שישולם מיידית. על פי סעיף 2 (ג) 1 לצו הפיקוח על חשבון להיות משולם תוך 15 יום מיום משלוחו.

העתק הקבלה בגין התשלום מצ"ב כנספח "1ד" לתצהירים התומכים בבקשה זו.

18. המבקש 3 השכיר דירה שספק הגז שלה היה המשיבה 3. השוכר שהיה בדירה הותיר חוב לרבות בגין צריכה שוטפת. המבקש 3 ביקש "לנקות שולחן" ולשלם את חשבון הגז לקראת מסירת הדירה לשוכר חדש. גם כאן המשיבה 3 דרשה שהחשבון, לרבות החשבון השוטף, ישולם מיידית.

העתק הקבלה בגין התשלום מצ"ב כנספח "2ד" לתצהירים התומכים בבקשה זו.

19. גם המשיבה 2 נוהגת באותו אופן ודורשת במקרים מן הסוג הנ"ל תשלום מידי בהתעלם מהוראות צו הפיקוח. כך קרה למבקש 2 כאשר מכר דירה ואולץ לשלם את החשבון באופן מידי. יצוין כי המשיבה 2 זיכתה את המבקש 2 בתשלום זה עקב התחשבות כוללת בין הצדדים אך אין בכך לגרוע מן העובדה שהמשיבה 2 התעלמה מהוראות צו הפיקוח בעניין מועד התשלום.

העתק הקבלה בגין התשלום מצ"ב כנספח "3ד" לתצהירים התומכים בבקשה זו.

הקדמת מועד משלוח החשבון – המשיבות 2 ו-3

20. חשבונות הגז שנשלחו ע"י המשיבות 2 ו-3 למבקשים 2 ו-3 לא העניקו להם ארכה לתשלום של 15 יום מיום המשלוח כמתחייב מצו הפיקוח אלא 14 יום, 13 יום ואף במקרים רבים 12 יום בלבד.

21. המשיבה 2 מקפידה לרוב על מרווח של 14 יום (הפרש הזמנים בין מועד המשלוח ובין המועד האחרון לתשלום כמפורט בחשבונית עצמה) אשר כשלעצמו אינו עומד בדרישות צו הפיקוח אך לעיתים המרווח אף מצומצם יותר.

החשבונות הבאים שנשלחו אל המבקש 2 שנבחרו באקראי מצ"ב כנספח "ה" לתצהירים התומכים בבקשה זו: חשבון 9-10/05 - 14 יום, חשבון 11-12/05 - 13 יום, חשבון 1-2/06 - 11 יום, חשבון 7-8/07 - 12 יום, חשבון 1-2/08 - 13 יום.

2 דוגמאות נוספות לחשבונות שנשלחו ע"י המשיבה 2 ללקוחות מצ"ב כנספח "ו" לתצהירים התומכים בבקשה זו. בחשבונות אלה נקבעה תקופה לתשלום של פחות מעשרה ימים.

22. המשיבה 3 גם היא אינה מקפידה על מרווחי הזמן שהצו מחייב ולרוב קובעת לעצמה מרווחי זמן המתירים חופש למשלוח החשבון שלא בהתאם להוראות צו הפיקוח. מרווחים אלו נעים בטווח של 12 יום ולעיתים גם 10 ימים מיום משלוח החשבון. לשם

הדוגמא נתייחס לחשבון עבור החודשים נובמבר דצמבר 2005 אשר נשלח למיטב הידיעה בתאריך 26.12.05 ובו נקבע כי התאריך האחרון לתשלום הוא ה-5.1.06.

החשבונות הבאים שנשלחו אל המבקש 3 מצ"ב כנספח "ז" לתצהירים התומכים בבקשה זו: חשבון 6-7/05 – 11 יום. חשבון 12/05-1/06 – 9 ימים, חשבון 6-7/06 – 11 ימים, חשבון 2-3/07 – 11 יום.

23. למותר לציין שלקביעת מועד אחרון לתשלום הקודם למועד שהיה אמור להיות המועד האחרון לפי הצו נפקות לא רק מבחינת קיצור תקופת האשראי אלא גם ובעיקר כאשר החשבון משולם לכאורה באיחור. כך, אם שולם החשבון באיחור לכאורה של יום אחד או יותר נגבתה ריבית פיגורים אשר לא הייתה צריכה להיגבות כלל שכן לא היה מדובר כלל באיחור.

בנוסף, במקרה של איחור של 8 ימים נגבתה (עד לחודש אוקטובר 2006 עת תוקן צו הפיקוח) ריבית של 1% במקום 0.5% בלבד שכן היום השמיני נחשב לתקופה נוספת של שבעה ימי איחור (שהרי ריבית הפיגורים הייתה בשיעור של 0.5% לכל שבעה ימים או חלק מהם). לכך אין כמובן כל צידוק שכן האיחור של שמונה ימים לכאורה הוא למעשה איחור של שבעה ימים בלבד. כיוצא בזה, אמורים הדברים לגבי איחורים של 15 יום (שהם למעשה 14 יום), 22 יום (שהם למעשה 21 יום) וכך הלאה.

ביחס לתקופה שלאחר תיקון צו הפיקוח, הנזק קורה בכל מקרה ובהיקף של שיעור הריבית הקבועה על פי צו הפיקוח כפי שתוקן מוכפל במספר ימי האיחור לכאורה.

24. ביחס למשיבה 3 הדברים חמורים עוד יותר שכן אצל המשיבה 3 הקדמת המועד לתשלום ביחס למועד שאמור להיקבע בהתאם להוראות צו הפיקוח הוא ביומיים או אף שלושה ימים ולכן מספר המקרים שבהם נזק בפועל הוא כפול או אף משולש.

ריבית פיגורים - המשיבה 2

25. על פי סעיף 3 לצו הפיקוח כנוסחו במועדים הרלבנטיים וכנוסחו עד ליום ה-4 לאוקטובר 2006 עת תוקן צו הפיקוח בעניין ריבית הפיגורים, היו חברות הגו זכאיות לריבית פיגורים על חשבון שלא שולם במועדו בשיעור של 0.5% בגין כל שבעה ימי פיגור בתשלום או חלק מהם.

26. הליקוי הראשון בדרך חישוב הריבית אצל המשיבה 2 הוא הכללת החוב לרבות ריבית הפיגורים שנצברה עליו בחשבון השוטף הבא כך שכאשר גם הוא לא משולם במועדו מחושבת ריבית הפיגורים בגין החשבון המאוחר יותר גם ביחס לרכיב ריבית הפיגורים (ריבית דריבית).

הליקוי השני הוא התחלת מניית תקופת הפיגור בכל חשבון מחדש - ריבית הפיגורים המצורפת לחשבון הדו חודשי השוטף מידי תקופת חיוב מתייחסת לחלק שבוע כשבוע מלא ולכן כאשר תשלום כלשהו מתעכב במספר תקופות חשבון הרי שהלקוח מחויב בריבית פיגורים לשבועות נוספים מעבר לתקופת העיכוב האמיתית וזאת מאחר ובכל חשבון מתחילה המשיבה 2 את מניית תקופת הפיגור מחדש.

לשם דוגמא נניח כי אורך התקופה בין שני מועדי התשלום של שני חשבונות עוקבים הוא 59 יום השקול ל-8 שבועות מלאים ו-3 ימים נוספים. על פי שיטתה של המשיבה כאשר שני חשבונות רצופים אינם משולמים במועד ריבית הפיגורים היא 4.5% לכל חשבון ובסה"כ 9% לשני החשבונות (בהתעלם מריבית דריבית) בעבור 18 שבועות. למעשה, ריבית הפיגורים היתה צריכה להגבות בגין 17 שבועות בלבד שכן התקופה הכוללת היא 16 שבועות ושישה ימים קרי: 17 שבועות בלבד. יוצא מכך כי עצם התחלת מניית תקופת הפיגור מדי חשבון מחדש תוצאתה קביעת מספר שבועות לחיוב ריבית הגדול ממרווח הזמן בו התשלום מתעכב בפועל.

27. למותר לציין כי על המשיבה 2 לחשב את ריבית הפיגורים על כל חשבון שבפיגור בנפרד מחשבון אחר שבפיגור ולחייב את הצרכן בסכום הריבית המצטבר הכולל בגין כלל החשבונות שבפיגור.

העתקי חשבונות הגז שנשלחו אל המבקש 2 בגין התקופה יולי 2005 ועד 8/06 במהלכה ארעה התופעה הנדונה פעמיים מצ"ב כנספח "ח" לתצהירים התומכים בבקשה זו.

כפי שניתן לראות, חשבון 7-8/05 לא שולם ובחשבון 9-10/05 הופיע חיוב בסך של 1.99 ₪ עבור ריבית. חיוב זה היה כלול בסך הכולל לתשלום של חשבון 9-10/05 שעמד על 113.09 ₪. חשבון 9-10/05 לא שולם ובחשבון 11-12/05 נכלל חיוב ריבית בסך 3.62 ₪. ריבית פיגורים זו חושבה ביחס לסך של 113.09 ₪ שכלל כזכור את ריבית הפיגורים מהחשבון הקודם דהיינו ריבית דריבית. תופעה זו חזרה על עצמה בהמשך בחשבונות הבאים ונשנתה לאחר שחשבון 1-2/06 שולם ואילו החשבון שאחריו לא שולם. בחשבונות אלה מופיעה גם התופעה של תחילת מניית תקופת הפיגור בכל חשבון מחדש.

חישובי הריבית מפורטים בטבלת אקסל המצ"ב כנספח "ט" לתצהירים התומכים בבקשה זו.

דמי התראה ודמי חיבור מחדש - המשיבה 3

28. על פי סעיף 5(ב) לצו הפיקוח הזכות לגבות דמי התראה (שנקבעו לסך של 2.5 ₪) מותנית בכך שתימסר "הודעה על הפסקת אספקה של גז" קרי: אזהרה על כך שהמשיבה מתעתדת להפסיק את אספקת הגז בפועל.

בפועל המשיבה 3 גובה את דמי ההתראה תחת הכותרת " הוצאות טיפול בגביה" בסכום הגבוה מזה שהותר ואף גובה אותו מספר פעמים.

29. לא זו אף זו, הזכות לגביית תשלום כלשהו הותנתה במסירת הודעה של ממש קרי: הודעה נפרדת כמקובל אצל ספקי תשתית אחרים כדוגמת חברת חשמל, בזק רשויות מקומיות וכ"י... הוספת מספר מילים בחשבון השוטף בדבר " טיפול בגביה", התראה על חוב וכו'... אינה מקימה זכות לגבות ועל אחת כמה וכמה כשלא טורחים אף כדי טרחה מועטה שכזו.

30. המבקש 3 חויב ע"י המשיבה 3 בסכום של 8 ₪ לא כולל מע"מ במסגרת החשבון לחודשים דצמבר 2006 וינואר 2007 ושוב גם בחשבון שלאחריו. העתקי שני חשבונות אלו מצורפים כנספח "י" לתצהירים התומכים בבקשה זו.

יצוין כי המבקש 3 קיבל הודעת התראה אחת על ניתוק צפוי אם לא ישלם את חובו אך למרבה האירוניה ההודעה נשלחה למבקש 3 לאחר שנותק בפועל.

העתקי הודעות ההתראה והניתוק מצ"ב כנספחים "יא1" ו-"יא2" לתצהירים התומכים בבקשה זו.

31. לבסוף, הסכומים שגובה המשיבה 3 בסך של 8 ₪ בצירוף מע"מ בגין "טיפול בגביה" עולים בהרבה על הסכומים שנקבעו בצו הפיקוח (2.5 ₪). להסרת ספק הסכומים שנקבעו בצו הפיקוח הם סכומים קבועים שאין לשנותם כל עוד לא יצא תיקון לצו או צו פיקוח חדש ובוודאי שאין להוסיף להם מע"מ כפי שנוהגת המשיבה 3.

32. אם לא די בכך המשיבה 3 הגדילה לעשות ולמרות האמור בסעיף 5(ה) לצו הפיקוח המגביל את חברות הגז לגבייה בגין חידוש אספקת הגז לסך של 25 ₪, גבתה המשיבה 3 מהמבקש 3 דמי חידוש אספקה בסך של 75 ₪.

הסכום שגובה המשיבה 3 בגין דמי ניתוק וחיבור בסך 75 ₪ עולה בהרבה (פי 3) על הסכום שנקבע בצו הפיקוח. כאמור, הסכומים שנקבעו בצו הפיקוח הם סכומים קבועים שאין לשנותם כל עוד לא יצא תיקון לצו או צו פיקוח חדש.

העתק קבלה בגין תשלום של דמי ניתוק ששולמו ע"י המבקש 3 למשיבה 3 מצ"ב כנספח "יב" לתצהירים התומכים בבקשה זו.

עניינים נוספים שאינם קשורים לחוב/אי תשלום חשבון

בדיקה משולבת – המשיבה 1

33. אצל המשיבה 1 היה קיים עד לאחרונה נוהג של גביית תשלום עבור "בדיקה משולבת". תשלום זה היה נגבה מלקוח חדש שרכש דירה המחוברת לרשת הגז של המשיבה 1. המשיבה 1 הסבירה את "הצידוק" לגבייה בצורך לערוך עבור הדייר הנכנס בדיקה של התאמת הציוד.

דא עקא ובדיקת הציוד היא עניין שחברות הגז מחויבות בו על פי דין מדי תקופה מסוימת ואינן זכאיות לגבות תשלום מיוחד בגינה.

34. המבקש 3 רכש דירה וחויב ע"י המשיבה 1 בסך של 80 ₪ עבור הבדיקה המשולבת.

העתק קבלה בגין התשלום מצ"ב כנספח "יג" לתצהירים התומכים בבקשה זו. למותר לציין שבפועל לא נעשתה בדירה כל בדיקה.

עיגול נתונים בעת קריאת מונה – המשיבות 1 ו-2

35. על פי הנהוג והמקובל, על פי ההסכם מן הצדדים ועל פי כל דין, על חברת הגז לקרוא את המונה מדי תקופה ולערוך את חשבון הגז בהתאם לקריאת המונה.

מוני הגז מבצעים את מניית הצריכה בדיוק של שתי ספרות לאחר הנקודה העשרונית.

36. למרות כל האמור לעיל נוהגות המשיבות 1 ו-2 לעגל את קריאת המונה למ"ק שלמים. עיגול הסכומים מתבצע למיטב הבנת המבקשים בהתאם לנהוג כאשר מותר לעגל קרי: כאשר הספרה הראשונה לאחר הנקודה העשרונית היא 5 (כולל) ומעלה מעוגלת קריאת המונה למעלה וכאשר היא 4 (כולל) ומטה מעוגלת הקריאה למטה. יודגש כי מצב המונה לא משתנה כך שמדובר רק בקביעת עיתוי התשלום – עיגול כלפי מעלה משמעו הקדמת התשלום עבור אותו חלק של מ"ק שעוגל כלפי מעלה (קרי: החשבון יכלול תשלום עבור גז שלא נצרך עדיין) ואילו עיגול כלפי מטה משמעו דחיית התשלום עבור אותו חלק של מ"ק שעוגל כלפי מטה (קרי: תשלום עבור גז שנצרך כבר ידחה לחשבון הבא).

37. לכאורה מדובר במצב שוויוני שכן לעיתים העיגול הוא לטובת הלקוח (עיגול כלפי מטה) ולעיתים לרעת הלקוח (עיגול כלפי מעלה). דא עקא ובשיטת העיגול מובנה אי שוויון שכן מתוך כל 10 מקרים של קריאת מונה בתשעה יש צורך (לכאורה) לעגל כאשר בחמישה מתוך התשעה העיגול יהיה (לפי שיטת המשיבה) כלפי מעלה ובארבעה כלפי מטה. מכאן שבעשרה אחוז מן המקרים מפסיד הלקוח. למותר לציין שהתופעה חוזרת אצל כל לקוח מדי חשבון כך שהסתברותית כל לקוח נפגע מדי חשבון בהקדמת תשלום בשיעור של 10% ממחירו של חצי מ"ק.

38. להסרת ספק התקן הישראלי (ת"י 1116) קובע כי מונה הגז יקרא את הצריכה ברמת דיוק של חלקי מ"ק – העתק העמוד הרלבנטי מן התקן מצ"ב כנספח "יד" לתצהירים התומכים בבקשה זו.

כפל תשלומים – המשיבה 3

39. המבקש 3 השכיר דירה שספק הגז שלה היה המשיבה 3. מאחר והדייר שהתגורר בדירה הותיר אחריו חוב שילם המבקש 3 את החוב לרבות התשלום עבור הצריכה השוטפת עד ליום עריכת החשבון. הסכום עבור הצריכה השוטפת מאז החשבון האחרון שהופק היה 12.85 ₪. התשלום בוצע בפועל ב-1.9.08. בחשבון הבא שהופק ע"י המשיבה 3 לא היה זכר לסך של 12.85 ₪ ששולם ע"י המבקש 3 והחשבון כלל שוב חיוב עבור אותה כמות של גז ועבור אותם דמי שימוש קבועים.

הקבלה בגין התשלום של הסך של 12.85 ₪ היא נספח "2ד". החשבונות שהופקו לפני ואחרי התשלום מצ"ב כנספחים "טו1" ו-"טו2" בהתאמה לתצהירים התומכים בבקשה זו.

40. המבקש 3 נתקל במקרים דומים בהישנותה של התופעה. מאחר וכאשר שם הצרכן משתנה תופעה זו לא מתרחשת סביר להניח שמדובר בתקלה במערכת החיוב של המשיבה 3.

אי הקצאת מספר חניס להתקשרות מטלפון סלולרי – המשיבה 1

41. המבקש 1, כלקוח של המשיבה 1, ניסה להתקשר למספר חיוג החינם המופיע על גבי החשבונית החודשית לצורך פנייה שעניינה בשירות המסופק ע"י המשיבה 1.

המבקש 1 לא היה בביתו ולכן נאלץ להתקשר באמצעות מכשיר הטלפון הסלולרי שלו. המענה היה מענה מוקלט של חברת בזק המודיע שלקוח בזק (המשיבה 1) חסם את השירות לשיחות מרשת סלולרית. כתוצאה מכך נאלץ המבקש 1 להתקשר למספר הרגיל שאינו חיוג חניס ולשלם את עלות השיחה.

פרק ג - טענות המבקשים

42. המבקשים יטענו כי צו הפיקוח הוא חיקוק קוגנטי שאין להתנות על תנאיו ואין לסטות מהם.

43. המשיבות פעלו בניגוד לצו ו/או בניגוד לדין ולמקובל ולנהוג כפי שתואר לעיל וכתוצאה מדרך התנהלותן נגרמו למבקשים ולכלל לקוחות המשיבות נזקים והפסדים.

דמי שימוש קבועים בתקופת הניתוק

44. המבקשים יטענו כי מרגע שנותקו מרשת הגז של המשיבות לא היו הם בחזקת לקוחות, לא צרכו גז ולא קיבלו שירותים כלשהם מחברת הגז. לכן לא ניתן היה לגבות מהם בגין תקופה זו דמי שימוש קבועים. למותר לציין שצו הפיקוח קבע כי בקשר לניתוק זכאית חברת הגז לגבות דמי התראה ודמי חיבור מחדש. אילו היה המחוקק מעוניין לזכות את חברת הגז גם בדמי שימוש קבועים בגין תקופת הניתוק היה מציין זאת בצו הפיקוח.

45. המבקשים יטענו עוד כי לדמי השימוש הקבועים מטרה והיא לכסות עבור סל שירותים שמקבל הצרכן. במקרה של לקוח שנותק אין אספקה של השירותים הנ"ל. אילו היה מחיר הגז כולל גם את דמי השימוש הקבועים לא היה ניתן לגבות כל תשלום מצרכן שנותק. המשיבות מנצלות את המכשיר של דמי שימוש קבועים למטרה שלא לשמה נועדו.

46. יוזכר כי בגין החיבור מחדש לרשת הגז גובות המשיבות דמי חיבור. מאידך אם הצרכן יבחר שלא להתחבר יותר לרשת הגז לא ישלם את דמי השימוש הקבועים בגין התקופה שמרגע הניתוק. יוצא אם כן שלקוח שבחר להתחבר חזרה לרשת מופלה לרעה ביחס למי שלא מתחבר יותר לרשת הגז שכן מהראשון יגבו דמי שימוש קבועים בגין תקופת הניתוק ומהשני לא.

דרישת תשלום מיידי בעת שינוי שם הצרכן

47. המבקשים יטענו כי צו הפיקוח קובע במפורש את המועדים להפקת חשבונות וכן קובע כי לצרכן תינתן ארכה ואשראי בן 15 יום מיום קבלת החשבון לצורך תשלומו.

למותר לציין שעלויות מימון אלו מתומחרות ע"י המשיבה ומגולמות במחיר הגז.

48. המבקשים יטענו כי אין כל אפשרות לסטות מהוראותיו הקוגנטיות של צו הפיקוח ול"הסכמה" של הלקוח ככל שניתנה כזו אין כל נפקות.

49. המבקשים יטענו כי גם במצב של דייר יוצא אין כל קושי טכנולוגי או אחר להנפיק לדייר היוצא חשבון במועדים הקבועים על פי צו הפיקוח וליתן לו מרווח זמן לתשלום בהתאם לקבוע בצו. יצוין כי גופים אחרים במשק אינם נוהגים באותו אופן.
50. המבקשים יטענו עוד כי למעשה מנצלות המשיבות את מצבם של הלקוחות ואת מצוקתם במובן זה שהמשיבות מתנות את שינוי שם הצרכן האחראי לתשלום בכך שהחשבון של הצרכן הראשון ישולם. הצרכן היוצא מעוניין כמובן שלא להיות חשוף לחיוב בקשר לצריכה של הדייר החדש ולכן נאלץ להיכנע לתכתיבי חברת הגז ולשלם מיידית את החשבון.

הקדמת מועד משלוח החשבון

51. צו הפיקוח קבע באופן מפורש שהמועד האחרון לתשלום לא יקדם ל- 15 יום ממועד משלוח החשבון. לקביעה זו ישנה סיבה והיא הצורך להעניק ללקוח תקופת זמן מספיקה לצורך תשלום החשבון ואף אשראי מסוים. למותר לציין שגם כאן מדובר בהוראה קוגנטית שאין להתנות עליה.
52. המבקשים יטענו כי לכל לקוח ששילם ביום האחרון שנקבע לתשלום, נגרם נזק שכן לא הוענקה לו מלוא תקופת האשראי והארכה שנקבעה בצו (ובמקרה של תשלום באמצעות הו"ק זה המצב תמיד) והנזק שנגרם לו הוא נזק מימוני שכנגדו כמובן נוצר לחברת הגז רווח מימוני שכן התשלום נכנס לכיסה מוקדם מן המתחייב.
53. המבקשים יטענו כי ביחס לחשבונות ששולמו באיחור חמור המצב עוד יותר שכן בתקופה שלפני תיקון צו הפיקוח משמעותו של איחור שכזה הייתה לעיתים חיוב בריבית של 0.5% על כל סכום החוב בגין יום אחד של איחור לכאורי. לאחר תיקון צו הפיקוח המצב חמור לא פחות שכן כל יום של איחור (לכאורה) מחויב בריבית פיגורים.

ריבית פיגורים

54. המבקשים יטענו כי המשיבה 2 איננה ולא הייתה זכאית מעולם לנהוג בדרך שבה נהגה ובה היא נוהגת בכל הקשור לגביית ריבית הפיגורים כמתואר לעיל.
55. המבקשים יטענו כי המשיבה 2 איננה ולא הייתה זכאית מעולם לגבות ריבית פיגורים דריבית פיגורים, אם וככל שהמשיבה הייתה זכאית לגבות את ריבית הפיגורים בשיעור של 0.5% לשבוע או חלק ממנו הרי שהיה עליה להסתפק בשיעור זה שהוא שערורייתי כשלעצמו ולא להעצים אותו בדרך של גביית ריבית פיגורים על ריבית הפיגורים.
- להסרת ספק ניתן לבצע את הדבר בדרך פשוטה ביותר על ידי הוספת שורה או שורות נוספות בחשבון שתיקרא/נה "ריבית פיגורים לא משולמת" כאשר ריבית הפיגורים החדשה תחול רק לגבי **יתר השורות בחשבון** ואין צורך לנקוט בדרך שבה נוקטת המשיבה 2 של איחוד כל ריבית הפיגורים הנגבית לשורה אחת בחשבון.
56. המבקשים יטענו כי צו הפיקוח לא התיר ריבית דריבית. צו הפיקוח נקט בלשון "על חשבון" ולא "על חוב" וגם מכאן ברור שלא ניתן לגבות ביחס לחוב המצטבר את ריבית הפיגורים שנקבעה בצו.
57. המבקשים יטענו גם כי המשיבה 2 לא הייתה זכאית מעולם ל"סגור" את תקופת הפיגור מדי סוף חשבון ו"לפתוח" אותה מחדש בחשבון העוקב אחריו. זהו מהלך בלתי טבעי שכל מטרתו היא לנצל את העובדה שריבית הפיגורים מחושבת עבור "כל שבוע **או חלק ממנו**".
- המבקשים יטענו כי על המשיבה 2 היה להמשיך את מניין הימים כפי שטבעי ורגיל לעשות כך שגם אם הפיגור בתשלום משתרע על פני מספר תקופות חשבון מניין הימים לצורך קביעת מספר השבועות ימנה ברצף ולא יקטע עם סגירת כל חשבון.

דמי התראה ודמי חיבור מחדש

58. המבקשים יטענו כי המשיבה 3 איננה ולא היתה זכאית מעולם לנהוג בדרך שבה נהגה בכל הקשור לגביית דמי ההתראה ודמי ניתוק וחיבור כמתואר לעיל.
59. המבקשים יטענו כי המשיבה 3 זכאית, בהתאם להוראות צו הפיקוח, לגבות תשלום כלשהו בקשר לעובדה שחשבון מסוים לא שולם אך ורק בהתקיים שני התנאים המצטברים הבאים: נשלחה על ידה הודעה נפרדת (קרי: הודעה מיוחדת ונפרדת מחשבון הגז השוטף), ההודעה היא הודעה על כך שמופסקת אספקת הגז (קרי: הודעה על ניתוק בפועל).
60. המבקשים יטענו עוד כי גם אם זכאית המשיבה 3 לגבות תשלום עקב כך ש"טרחה" להדפיס מספר מילים על גבי החשבון באמצעות תכנת המחשב שלה (דבר המוכחש) הרי שלכל היותר זכאית היא לגבות את הסכום שצוין בצו הפיקוח – 2.5 ₪ (כולל מע"מ).
61. המבקשים יטענו כי צו הפיקוח קבע סכום שספק הגז זכאי לגבותו מתוך הכרה שמדובר במצב שבו נגרמות לספק הגז טרחה והוצאות והסכום שנקבע נועד כ"פיצוי" בשל כך. כאשר לא טורחים כלל אלא רק מופעלת אוטומטית פונקציה מסוימת בתכנת המחשב העורכת את החשבון אין שום צידוק לגביה של סכום מסוים בשל כך.
62. המבקשים יטענו כי צו הפיקוח קובע תעריפים **מוחלטים וסופיים** והמשיבה 3 אינה רשאית לחרוג מהם כהוא זה כל עוד לא תוקן צו הפיקוח ו/או פורסם צו פיקוח חדש.

בדיקה משולבת

63. המבקשים יטענו כי המשיבה 1 לא הייתה זכאית לגבות תשלום בעבור בדיקה של הציוד שכן ממילא חובתה על פי חוקי הבטיחות לבצע בדיקה של הציוד מבלי שתהיה זכאית לגבות בשל כך תשלום כלשהו.
64. המבקשים יטענו כי ממילא המשיבה 1 לא מבצעת בפועל כל בדיקה וגם מסיבה זו אין כל צורך בגבייה עבור הבדיקה.
65. המבקשים יטענו כי המשיבה 1 מנצלת "הזדמנות" בה היא "נפגשת" עם הלקוח בנסיבות שבהן אין לו ברירה אלא להיענות לדרישותיה. זו היא עוד דוגמא לניצול מצוקתו של הצרכן.
66. המבקשים יטענו כי צו הפיקוח הוא רשימה סגורה של תשלומים שניתן לגבות מהצרכן וחברת הגז אינה יכולה "להמציא" תשלומים חדשים.

עיגול נתונים בעת קריאת מונה

67. המבקשים יטענו כי אין כל קושי מעשי לציין בחשבון הגז את מספר המ"ק המדויק ואין כל קושי לחשב את המחיר עבור הצריכה גם אם כמות המ"ק שנצרכה אינה מספר עגול אלא כוללת חלקי מ"ק.
- כיוצא בזה אין כל קושי לקרוא את המונה ברמת דיוק של ספרה אחת לאחר הנקודה העשרונית.
68. המבקשים יטענו כי חברות הגז חייבות להגיש חשבון מדויק והן אינן זכאיות לעגל את יחידת הצריכה למ"ק שלמים. להסרת ספק יטענו המבקשים כי חוק עיגול סכומים תשמ"ו-1985 דן בעיגול של **סכומים** ולא יחידות מניה או כמויות.
69. המבקשים יטענו כי שיטת עיגול יחידת הצריכה למ"ק השלם הקרוב מגלמת בתוכה אפליה שכן ב-5 מתוך 9 מקרים העיגול הוא כלפי מעלה קרי: תשלום עבור גז שלא נצרך עדיין.

70. המבקשים יטענו כי אין כל סיבה אמיתית ו/או צורך לעגל את קריאת המונה. המבקשים יטענו עוד כי צרכנים הצורכים כמויות קטנות של מ"ק מאבדים בדרך זו את המעקב על הכמות שהם צרכו שכן כמויות של פחות ממ"ק עלולות שלא להשתקף כלל בחשבון.

כפל תשלומים

71. המבקשים יטענו כי אין צורך להסביר מדוע נפגע הלקוח כאשר תשלום ששילם בפועל לידי החברה אינו בא לידי ביטוי בחשבון העוקב ונגבה למעשה שוב.

72. המבקשים יטענו כי מדובר במקרה קיצוני של עשיית עושר ולא במשפט שיש להביא לתיקונו באופן מיידי.

מספר חיוג חינם מטל' סלולרי

73. המבקשים יטענו כי החובה להקצות מספר חינם נקבעה כתיקון לחוק הגנת הצרכן בשנת 2006. בשנת 2006 כבר היו בישראל הרבה יותר קווי טלפון סלולריים מאשר קווי טלפון נייחים.

מכאן שסביר יותר שהלקוח המתקשר לחברת הגז יבקש לעשות זאת באמצעות מכשיר טלפון סלולרי ולא מקו נייח. ברור לכן שהמחוקק ראה לנגד עיניו חיוב להקצות מספר חינם ללא הגבלה או התייחסות בקשר לרשת ממנה מתקשר הלקוח.

74. המבקשים יטענו כי מאחר ושעות העבודה של מרכזי השירות של המשיבות חופפות לשעות העבודה של רוב הצרכנים הרי שרוב הצרכנים אינם מתקשרים למרכז השירות של חברת הגז מבייתם ולכן לרוב נאלצים הם להשתמש במכשיר הטלפון הסלולרי.

75. לא זו אף זו, אם ישנה תקלה של דליפת גז סביר להניח שראשית יצא הצרכן מן הבית ורק אז יתקשר לחברת הגז. גם מטעם זה חסימת השירות של חיוג חינם לשיחה מטלפון סלולרי מסכלת את מהות השירות שהרי ברור שאחד המקרים שראה המחוקק לנגד עיניו כמקרה בו הצרכן פונה לחברת הגז הוא מקרה של דליפת גז.

76. נזכיר כי שתי חברות הגז האחרות מאפשרות שיחה למספר החיוג-חינם מכל הרשתות ואין סיבה שהמשיבה 1 תהיה חריגה בהיבט זה.

77. יצוין עוד כי בגוף החשבונית מצוין המספר לחיוג חינם ללא כל הסתייגות בקשר לרשת ממנה ניתן להתקשר אליו כך שהלקוח אף לא יכול להכין את עצמו לכך שכאשר יזדקק לשירות לא יוכל לעשות שימוש במספר לחיוג-חינם אם אינו בביתו.

פרק ד - המישור הנורמטיבי

78. המבקשים יטענו כי המשיבות לא היו זכאיות מעולם לנהוג בדרך שבה נהגו ובה הן נוהגות בכל הקשור לנושאים הנדונים בבקשה זו.

79. המבקשים יטענו כי מלבד הדין הכללי, צו הפיקוח והתקן מפרות המשיבות גם את חוק התקנים תשי"ג 1953.

80. משמעות האמור לעיל היא הטעיית הלקוחות הן בשלב הטרום חוזי והן בשלב החוזי. ההטעיה נובעת בעיקר מכך שהמשיבות מתקשרות עם צרכני הגז בהסכמים במסגרתם מתחייבות הן במפורש או במכללא לנהוג על פי הדין והכל למרות ידיעתן הברורה שאין הן פועלות על פי הדין.

המבקשים יטענו בעיקר כי משמעות האמור היא התעשרות שלא כדין של המשיבות על חשבונם של לקוחותיהן ועשיית עושר ולא במשפט על ידי המשיבות אשר חייבות בחובת ההשבה של כל הסכומים שנצברו על ידן כמתואר לעיל.

משמעות האמור לעיל היא בנוסף גם התנהגות בחוסר תום לב וכן הפרה של ההסכם בין הצדדים.

81. המבקשים יטענו כי לאור מעמדן של המשיבות יש לראות בהוראות ההסכם בין הצדדים ובהוראות הדין הרלבנטי כהוראות קוגנטיות אשר חוקקו ונקבעו לטובת ולהגנת הקוחות ולפיכך כל הסכמה חוזית, התניה, תניית פטור או הקלה ביחס אליהן הינן חסרות כל תוקף, בטלות או לחילופין דינן להתבטל.

82. ככל שתעלינה המשיבות טענות המהוות הסתכמות על הוראות ההסכם בין הצדדים המתירות לכאורה למשיבות לנהוג כפי שהיא נוהגת כמתואר לעיל יטענו המבקשים בין היתר את הטענות הבאות:

א. ההסכם הוא בגדר של חוזה אחיד כהגדרת מונח זה בחוק החוזים האחידים, תשמ"ג – 1982 (להלן "חוק החוזים האחידים") והוא כולל תנאים מקפחים כהגדרת המונח בחוק החוזים האחידים ולא קיבל למיטב ידיעת המבקשים את אישורו של בית הדין לחוזים אחידים.

ב. לאור האמור בס"ק א' לעיל כל תניה עליה תסתמכנה המשיבות ואשר בית המשפט ימצא כי בחזקת תנאי מקפח, בטלה ו/או לא תקפה ו/או דינה להתבטל.

ג. אותן הוראות עליהן מנסות המשיבות להסתמך הן בחזרת תניות הנוגדות את תקנת הציבור לפיכך הינן בטלות ו/או לא תקפות ו/או דינן להתבטל.

83. א. המשיבות הן קבוצה של שלוש חברות המהוות יחד קבוצת ריכוז השולטת על כ- 90% משוק הגז בישראל. לאור האמור, המשיבות, כקבוצת ריכוז, הינן בעלת מונופולין בתחום של אספקת גז.

ב. המבקשים יטענו כי מאחר ועסקינן במקרים של בתים משותפים ומאחר ולפי החוק והתקנות הרלבנטיות נדרש רוב של דיירי הבניין על מנת להחליף את ספק הגז, לקוחות המשיבות הם הלכה למעשה "צרכן שבוי" בידי המשיבות מה גם שממילא מעבר לאחת משתי החברות האחרות לא יועיל לצרכן.

ג. המבקשים יטענו עוד כי המשיבות ניצלו לרעה את כוחן המונופוליסטי תוך הסתמכות בלתי נאותה ובלתי הוגנת על העובדה שאין בנמצא חלופה אחרת ושאין לצרכן כל ברירה מעשית אלא להיות קשור בהסכם עם אחת משלושת המשיבות.

ד. המבקשים יטענו כי ניצולן לרעה של המשיבות את כוחן המונופוליסטי מתבטא, בין היתר, בכך שהן פעלו באופן המנצל לרעה את מעמדן בשוק והעלול לפגוע בציבור ומבלי לגרוע מכלליות האמור לעיל המשיבה קבעה למעשה מחירי מכירה בלתי הוגנים של השירות שבמונופולין, ופגעה בציבור מבחינת רמת המחיר והשירות המסופק לו.

ה. המבקשים יטענו כי לאור היותן של המשיבות מונופולין דינה של כל טענה דוגמת אלה הנזכרות ברישא לסעיף 82 לעיל - אם תועלה על ידי המשיבות, להידחות על הסף.

84. המבקשים יטענו כי האמור בבקשה זו לעיל נכון גם לגבי כל שאר לקוחותיהן של המשיבות. לגבי המבקשים, כמו גם לגבי כל אחד משאר לקוחותיהן של המשיבות לבדם, מהווה הפגיעה שנפגע פגיעה זעומה אולם לגבי המשיבות מדובר בפגיעה אשר העשירה את קופתן שלא כדין במיליונים רבים של שקלים.

85. המבקשים יטענו כי האמור והמתואר לעיל מהווה פגיעה בזכויותיהם של חברי הקבוצה כבעלי חוזה, כלקוחות וכצרכנים ולאור פגיעה זו שפגעו המשיבות בזכויותיהם של חברי הקבוצה זכאים חברי הקבוצה שתהיה מיוצגת על ידי המבקשים, לקבלת תשלום בגובה סכום הפיצוי מן המשיבות וכן להוצאת צו העשה המבוקש.

פרק ה - הסעד הנתבע

86. הנזק למבקשים יחד הוא סך של 200 ₪ כמפורט להלן וזהו סכום תביעתם הפרטית של המבקשים. יודגש כי בכל מקום בו יש לזכות את המבקשים או את חברי הקבוצה בריבית יש להחיל את שיעור הריבית שנקבע בצו הפיקוח. לחילופין הריבית צריכה להיות בשיעור של 12% לשנה. מטעמי נוחיות ושמרנות חושב הנזק למבקשים ולציבור לפי שיעור של 12% לשנה אך זאת מבלי לגרוע מן הטענה שיש להחיל את ריבית הצו.

המבקש 1

- א. דמי השימוש הקבועים לחודשיים בתקופה הרלבנטית היו 27.30 ₪ ולפיכך הגביה בגין תקופת ניתוק של 20 יום הייתה 9.10 ₪ (27.30 X 60:20).
- ב. מחירו של מ"ק היה 27.10 ₪ ולפיכך עיגול הנתונים בעת קריאת מונה בחשבון 11-12/07 שצורף כחלק מנספח "ג1" שנבחר באקראי גרם למבקש 1 להקדמת תשלום בסך של 1.35 ₪ בממוצע (27.10:2 X 10%) בחודשיים ובהנחה שהריבית היא בשיעור של 12% לשנה הנזק הוא 2.7 אגורות (6:12% X 1.35 ₪) מדי חשבון ולפיכך מדי שנה הנזק הוא 16.2 אגורות ובשבע השנים האחרונות 1.13 ₪.
- ג. אי הקצאת מספר חינם לחיג מטלפון סלולרי. הנזק שנגרם למבקש הוא עלות שיחה ממכשיר הטלפון הסלולרי שהיא כ- 2.00 ₪ בממוצע.
- ד. סך כל נזקו של המבקש 1 - 12.24 ₪.

המבקש 2

- א. דמי שימוש בגין תקופה של יום אחד - 0.39 ₪ (23.10 X 60:1).
- ב. **הקדמת תשלום בעת החלפת דייר** – על פי נספח "3ד" שילם המבקש 2 51.45 ₪ מוקדם מן הנדרש ב- 15 יום לפחות ולכן נגרם לו נזק מימוני בגין האשראי שנמנע ממנו. בהנחה שהריבית היא 12% לשנה הנזק הוא 0.25 ₪ (12% X (15:365) X 51.45 ₪).
- ג. **הקדמת מועד תשלום החשבון** – בהנחה שנקצבה תקופה של 14 יום ולא 15 כנדרש הרי שבגין חשבון ששולם ביום האחרון בהו"ק הנזק הוא דמי אשראי של יום אחד מדי חשבון. בהנחה שהריבית היא בשיעור של 12% לשנה ובהנחה שחשבון ממוצע של המבקש 2 היה בסך 50 ₪ הרי שהנזק מדי חשבון הוא 1.6 אגורות (12% X (1:365) X 50 ₪) ומדי שנה 9.6 אגורות ובשבע השנים האחרונות 67.2 אגורות.
- ד. **ריבית פיגורים** - כמפורט בנספח "ט" הנזק שנגרם למבקש 2 הוא 0.28 ₪.
- ה. **עיגול נתונים בעת קריאת מונה** – ראה התחשיב אצל המבקש 1. הנזק 1.13 ₪.
- ו. סך כל נזקו של המבקש 2 - 2.72 ₪.

המבקש 3

- א. דמי השימוש הקבועים בתקופה בה היה המבקש 3 מנותק עמדו על סך של 25 ₪ לחודשיים ולפיכך דמי השימוש שנגבו בעת תקופת הניתוק היו 25 ₪.
- ב. **הקדמת תשלום בעת החלפת דיירים** – במקרה של המשיבה 1 הסכום שהוקדם תשלומו היה 92.4 ₪ ולכן הנזק הוא 0.45 ₪ (12% X (15:365) X 92.4 ₪).

במקרה של המשיבה 3 הסכום שהוקדם תשלומו היה 12.85 ₪ ולכן הנזק היה 0.06 ₪ ($12.85 \times 15\% = 1.9275$). סך כל נזקו של המבקש 3 בעילה זו 0.51 ₪.

ג. **הקדמת מועד תשלום החשבון** - ראה תחשיב הנזק אצל המבקש 2. הנזק הוא 67.2 אגורות.

ד. **דמי התראה ודמי חיבור מחדש** - דמי התראה לא הייתה המשיבה 3 זכאית לגבות כלל וגבתה פעמיים ולכן הנזק הוא 16 ₪ (2×8). דמי החיבור היו אמורים להיות 25 ₪ ולא 75 ₪ ולכן הנזק הוא 50 ₪. סך כל הנזק בסעיף זה 66 ₪.

ה. **בדיקה משולבת** - הנזק שנגרם למבקש 3 הוא במלוא הסכום שנגבה ממנו - 80 ₪.

ו. **כפל תשלומים** - הסכום ששולם ע"י המבקש 3 לא זיכה את חשבונו ולכן נזקו הוא במלוא הסכום - 12.85 ₪.

ז. **סך כל נזקו של המבקש 3** - 185.04 ₪.

87. הנזק לחברי הקבוצה נאמד ע"י המבקשים בסך נומינלי של 62,396,000 ₪ כמפורט להלן:

א. להערכת המבקשים ולפי נתונים שהתפרסמו בכלי התקשורת ישנם בישראל כ- 1.1 מיליון צרכנים המחוברים למערכת גז מרכזית.

ב. להערכת המבקשים ולפי נתונים שהתפרסמו בכלי התקשורת וכן באתרי האינטרנט של המשיבות או חלק מהן מחזיקות המשיבות יחד בכ- 90% מן השוק. לפיכך מדובר בקבוצה בת כ- 990,000 איש.

ג. להערכת המבקשים כ- 20% מן הבניינים בישראל אינם נכללים בקבוצה מאחר והגז מסופק לדייריהם באמצעות מיכלים ("בלונים") דירתיים.

לפיכך הקבוצה הרלבנטית מונה 792,000 איש ($990,000 \times 80\%$).

ד. **דמי שימוש בתקופת ניתוק** - בהנחה שכל צרכן נותק במהלך שבע השנים האחרונות פעמיים בממוצע ולמשך תקופה ממוצעת של 15 יום בכל פעם ובהנחה שדמי השימוש הקבועים היו בממוצע 20 ₪ לחודשיים הרי שהנזק לחברי הקבוצה הוא: 7,920,000 ₪ ($20 \times 15 \times 60 = 180$ ימי ניתוק) $2 \times 180 \times 792,000 = 287,136,000$ ₪.

ה. **הקדמת תשלום בעת החלפת דייר** - בהנחה שהסכום שנדרש הקדמת תשלומו הוא בממוצע 200 ₪ ובהנחה שבמהלך שבע השנים האחרונות בוצעו בישראל 1,000,000 החלפות דיירים הרי שהנזק הוא 986,000 ₪ ($12\% \times 365 \times 200 = 876$) $876 \times 1,000,000 = 876,000,000$ ₪.

ו. **הקדמת מועד משלוח החשבון** - בהנחה ש- 50% מלקוחות המשיבות 2 ו- 3 (כ- 260,000 לקוחות) משלמים בהו"ק, בהנחה שחשבון ממוצע הוא בסך 200 ₪ ובהנחה שהקדמה היא ביומיים הרי שהנזק ללקוחות אלה מדי חשבון הוא 34,190 ₪ ($12\% : (2 \times 365) \times 200 = 171$) $171 \times 200,000 = 34,190,000$ ₪ ובשבע השנים האחרונות כ- 1,400,000 ₪.

ביחס לחשבון ששולם באיחור (לכאורי) של יום אחד או שמונה ימים או 15 ימים וכו'... קרי: שהמשלוח המוקדם גרם לתוספת של 0.5% ריבית פיגורים, הרי שבהנחה של 50% מבין אותם לקוחות שלא משלמים בהו"ק (כ- 130,000 לקוחות) נגרם נזק של חיוב לא מוצדק ב- 0.5% ריבית פיגורים 2 פעמים מדי שנה ובהנחה שחשבון ממוצע הוא בסך של 200 ₪ הרי שהנזק הוא 260,000 ₪ מדי שנה ($2 \times X$

0.5% X 200 ₪ X 130,000 לקוחות) ובחמש השנים שעד לתיקון צו הפיקוח של 1,300,000 ₪.

סך כל הנזק בעילה זאת 2,700,000 ₪.

ז. **ריבית פיגורים -** כפי שניתן לראות מנספח "ט", בגין חשבון ממוצע של 50 ש"ח שלא שולם במועדו שלוש פעמים הנזק הוא 23 אגורות קרי: כ- 7 אגורות לכל פעם של פיגור בתשלום.

בהנחה שכל אחד מלקוחות המשיבה 2 שאינם משלמים בהו"ק (כ- 130,000 לקוחות) מפגר בממוצע בתשלום חשבון 2 פעמים בשנה ובהנחה שחשבון ממוצע הוא בן 200 ₪ הרי שהנזק מדי שנה הוא 72,800 ₪ (2 X 130,000 X 0.28 ₪) ובחמש השנים עד תיקון צו הפיקוח 364,000 ₪.

ח. **דמי התראה וחיבור מחדש -** בהנחה ש- 25% מבין לקוחות המשיבה 3 מקבלים התראה פעם בשנה הרי שהנזק הוא 520,000 ₪ מדי שנה (8 X 260,000 לקוחות X 25%) ובשבע השנים האחרונות 3,640,000 ₪.

בהנחה שבמהלך שבע השנים האחרונות בוצעו 250,000 ניתוקים הרי שהנזק הוא 12,500,000 ₪ (50 X 250,000 ניתוקים). סך כל הנזק בסעיף זה 16,140,000 ₪.

ט. **בדיקה משולבת -** בהנחה שבמהלך שבע השנים האחרונות בוצעו 250,000 מכירות של דירות שמחוברות לרשת הגז של המשיבה 1 הרי שהנזק הוא 20,000,000 ₪ (80 X 250,000).

י. **עיגול נתונים בעת קריאת מונה -** לכ- 520,000 לקוחות המשיבות 1 ו- 2 מוקדם בממוצע תשלום של 10% ממחירו של חצי מ"ק מדי חשבון. בהנחה שמחירו הממוצע של מ"ק הוא 25 ₪ ובהנחה שהריבית היא 12% לשנה הנזק מדי שנה הוא 78,000 ₪. (12% X 10% (2: 25) X 520,000) ובשבע השנים האחרונות 546,000 ₪.

יא. **כפל תשלומים -** בהנחה שבשבע השנים האחרונות בוצעו 100,000 החלפות של דיירים כאשר שם הצרכן לא משתנה ובהנחה שהחוב של הדייר היוצא הוא 100 ₪ בממוצע מדובר בנזק לציבור בסך כולל של 10,000,000 ₪ (100 X 100,000).

יב. **אי הקצאת מספר חינם -** בהנחה שמקרה בו לקוחות המשיבה 1 נאלצו להתקשר ממכשיר סלולרי למספר שאינו מספר חינם ארע 50,000 פעמים בשנתיים האחרונות ובהנחה שהתייקרות עלות ההתקשרות היא בממוצע היא 2 ₪ הרי שהנזק לציבור הוא 100,000 ₪.

יג. **סך כל הנזק לציבור הוא 62,396,000 ש"ח.**

88. לאור האמור לעיל הסעד המגיע לכל אחד ואחד מחברי הקבוצה הוא החזר הסכומים שנגבו ממנו שלא כדין וכן הוצאת צו העשה המבוקש.

אישור התובענה כייצוגית

89. המבקשים יטענו כי הם זכאים להגיש את תביעתם כנגד המשיבות ואף זכאים לכך שתביעתם תוכר כתובענה ייצוגית בשם הקבוצה כהגדרתה לעיל. המבקשים יטענו כי תביעתם היא תביעה רצינית ובעלת סיכויי הצלחה סבירים ואף למעלה מכך.

לעניין זה ראה האמור בעניין ת.א. (י"ם) 574/93 וינבלט נ' בורנשטיין (טרם פורסם - אסמכתא 1), ת.א. (ת"א) 417/94 דיצר ואחי' נ' טיבון ויל אחזקות בע"מ (טרם פורסם אסמכתא 2), ת.א. (ת"א) 1365/95 לוי נ' נסיונל חברה ישראלית לביטוח בע"מ (טרם פורסם אסמכתא 3), ת.א. (י"ם) 15/94 גבריל ואחי' נ' אליאנס חברה לצמיגים בע"מ (טרם פורסם

אסמכתא 4) וכן ת.א. (ת"א) 2204/98 המועצה הישראלית לצרכנות ואח' נ' החברה המרכזית ליצור משקאות קלים בע"מ (טרם פורסם - אסמכתא 5).

90. המבקשים יטענו כי יש להם עילה אישית וכי עילתם משותפת להם ולכל חברי הקבוצה.
91. המבקשים יטענו כי כל טענה מטענותיהם יש לראותה כאילו נטענה מפי כל אחד ואחד מחברי הקבוצה.
92. המבקשים יטענו כי הקבוצה כוללת למיטב ידיעתם כ- 790,000 איש ואישה.
93. המבקשים יטענו כי גודלה של הקבוצה וכן הגדרת הקבוצה המחילה לגבי כל חברי הקבוצה מכנה משותף עובדתי ומשפטי מהווים, בין היתר, צידוק לאישורה של התביעה כתובענה ייצוגית. בעניין זה ראה האמור במאמרו של כב' השופט לויט "תביעה ייצוגית לפי חוק ניירות ערך" (אסמכתא 6).
94. המבקשים יטענו כי במהלך הדיון בתביעתם ידונו שאלות מהותיות עובדתיות משפטיות אשר הן משותפות להם ולכל חברי הקבוצה. המבקשים יטענו כי אין צורך כי כל השאלות תהיינה משותפות אלא שמספיק יסוד משותף כפי שמתקיים באופן מובהק בעניין הנדון. לעניין זה ראה האמור ברע"א 4556/94 רמי טצת נ' זילברשץ (אסמכתא 7), ת.א. (ת"א) 1134/95 שמש נ' רייכרט (טרם פורסם אסמכתא 8) ות.א. (ת"א) 19/92 זת נ' טבע (אסמכתא 9).
95. המבקשים יטענו עוד כי קיים סיכוי סביר כי השאלות העובדתיות והמשפטיות המהותיות תוכרענה לטובת הקבוצה.
96. המבקשים יטענו כי השאלות המהותיות של עובדה המשותפות למבקשים ולשאר חברי הקבוצה הן אלה:
- א. האם המשיבות גובות דמי שימוש קבועים בגין התקופה בה הצרכן היה מנותק מרשת הגז?
- ב. האם המשיבות דורשות בעת החלפת הצרכן כי החשבון השוטף עד למועד ההחלפה ישולם לאלתר?
- ג. האם המשיבות 2 ו-3 שולחות את החשבון לתשלום תוך ציון מועד אחרון לתשלום המוקדם מן המועד שהיה עליהן לציין עפ"י צו הפיקוח?
- ד. האם המשיבה 2 גבתה בזמנים הרלבנטיים ריבית דריבית כמתואר לעיל?
- ה. האם המשיבה 2 נהגה בזמנים הרלבנטיים להתחיל ולמנות בכל חשבון את ימי הפיגור מחדש כמתואר לעיל?
- ו. האם המשיבה 3 גובה את דמי ההתראה ו/או את דמי החיבור מחדש שלא עפ"י צו הפיקוח כמתואר לעיל?
- ז. האם המשיבה 1 גבתה מלקוחות חדשים את התשלום עבור בדיקה משולבת כמתואר לעיל?
- ח. האם המשיבות 1 ו-2 מעגלות את נתוני קריאת המונה כמתואר לעיל?
- ט. האם המשיבה 3 מתעלמת מתשלום ששילם הדייר היוצא ואינה מזכה את החשבון בתשלום זה כמתואר לעיל?
- י. האם המשיבה 1 חסמה את המספר לחיוב חינם לשיחות מרשתות סלולריות?

97. המבקשים יטענו כי השאלות המהותיות של משפט המשותפות למבקשים ולשאר חברי הקבוצה הן אלה:

- א. האם המשיבות זכאיות לנהוג באופן בו הן נוהגות?
- ב. האם דרך פעולה זו מהווה חוסר תום לב?
- ג. האם דרך פעולה זו מהווה הפרה של הוראות צו הפיקוח ו/או ההסכם?
- ד. האם המשיבות מהוות קבוצת ריכוז כמשמעות מונח זה בחוק ההגבלים העסקיים?
- ה. האם מדובר בהטעיה של הלקוחות?
- ו. האם מדובר בעשיית עושר ולא במשפט?
- ז. מה הן ההשלכות המשפטיות של התנהגות המשיבות?

98. המבקשים יטענו כי קיימת אפשרות סבירה, אם לא למעלה מכך, כי השאלות המהותיות של עובדה ומשפט המשותפות למבקשים ולשאר חברי הקבוצה תוכרענה בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה. ראה לעניין זה האסמכתאות שזכרו בסעיף 89 לעיל.

99. המבקשים יטענו כי תובענה ייצוגית הינה הדרך היעילה, ההוגנת, העדיפה והמוצדקת ביותר להכרעה במחלוקת ולבירורן של השאלות העובדתיות והמשפטיות המצוינות לעיל.

לעניין זה ראה למשל האמור בעניין זה נ' טבע (אסמכתא 9), ת.א (ת"א) 21558/92 המ' 12600/92 אנליסט אי.א.מ.אס ניהול קרנות בנאמנות (1986) בע"מ נ' מדינת ישראל ובזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ, (טרם פורסם אסמכתא 10) ת.א. (ת"א) 916/96 המ' 10177/96 ברזני נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ, (טרם פורסם - אסמכתא 11), ת.א (ת"א) 16/97 המ' 188/97 זימבר נ' עירית תל - אביב יפו (טרם פורסם - אסמכתא 12) ת.א (ת"א) 7/97 המ' 241/97 רייניש נ' רשות השידור (טרם פורסם - אסמכתא 13) ת.א. (ת"א) 11464/91 אקרמן נ' מיטלמן (טרם פורסם - אסמכתא 14), המועצה הישראלית לצרכנות נ' החברה המרכזית ליצור משקאות קלים בע"מ (אסמכתא 5) וכן מאמרו של סטיב גולדשטיין "תביעת ייצוג קבוצתית - מה ועל שום מה?" משפטים ט (תשל"ט) 416 (אסמכתא 15).

100. המבקשים יטענו כי תביעתם כנגד המשיבות כשרה ומתאימה להתברר כתובענה ייצוגית בשם הקבוצה בין היתר בשל כל אחת מן הסיבות המנויות להלן לבדה ועל אחת כמה וכמה בשל הצטברותן של סיבות אלה או חלק מהן.

ואלה הסיבות:

- א. השאלות העובדתיות שיש לבררן הן פשוטות וזהות לגמרי ביחס לכל חברי הקבוצה.
- ב. השאלות המשפטיות שיש לבררן גם הן פשוטות וזהות לגמרי ביחס לכל חברי הקבוצה.
- ג. הסכום המגיע לכל אחד מחברי הקבוצה נמוך באופן יחסי ולפיכך לא יטרח אף לא אחד מחברי הקבוצה להגיש תביעה אישית רגילה בגינו. על אחת כמה וכמה כשמדובר בתביעה נגד חברות מבוססות כל-כך דוגמת המשיבות מה גם שמטבע הדברים ישנם יחסי תלות בין המשיבות ללקוחות כאשר לקוחות המשיבות תלויים בהן.
- ד. הסכום המגיע לכל אחד מחברי הקבוצה נמוך כל כך עד שלרוב הגשת תביעה אישית רגילה בגינו תחייב תשלום אגרה בשיעור ניכר ביחס לסכום שיתבע וזאת בנוסף להוצאות אחרות, שכ"ט ע"ד, טירחה, אובדן ימי עבודה וכיוצא בזה.

- ה. באם יגיש כל אחד מחברי הקבוצה את תביעתו באופן אישי יגרום הדבר למעשה לסתימת עורקיה של מערכת המשפט ולקריסתה בעוד שהתובענה הייצוגית תתברר בהליך אחד.
- ו. באם יגיש כל אחד מחברי הקבוצה את תביעתו באופן אישי עלול הדבר לגרום להחלטות סותרות של בתי משפט שונים בעוד שבהליך של תובענה ייצוגית תתקבל הכרעה אחת.
- ז. לאי - אישורה של התובענה כייצוגית מטעם זה או אחר, למרות הכרה בעילתם האישית של המבקשים, משמעות אחת והיא שהמשיבות אשר אחראיות להפסד שנגרם למאות אלפי אזרחים תצאנה נשכרות שכן לא תצטרכנה להשיב להם את כל סכומי הכסף האדירים המגיעים להם מהן.
- ח. אישורה של התביעה כתובענה ייצוגית לא יזכה אף לא אחד מחברי הקבוצה בזכות שלא היה זוכה בה בתביעה אישית רגילה.
- ט. אישורה של התביעה כתובענה ייצוגית לא ישלול מן המשיבות כל הגנה שהיו זכאיות לה בתביעה אישית רגילה.
- י. קיים אינטרס ציבורי ברור כי ספקי שירותים גדולים במשק יקפידו בקלה כבחמורה ולא יגרמו לציבור נזק מבלי להטיבו מתוך התבססות על ההנחה שהואיל ומדובר בסכום פעוט לא יטרח אף אחד מלקוחותיו של אותו ספק לנקוט בהליכים משפטיים להשבת הסכום שנגבה שלא כדין שכן הוצאותיו וטירחתו יהיו בחינת יצא שכו בהפסדו.
- יא. אי - אישורה של תובענה זו כייצוגית יהווה בחינת משלוח מסר לגופים גדולים בעלי עשרות אלפי לקוחות כי לקוחותיהם חשופים לשרירות ליבם של אותם גופים וכי אותם גופים אינם חייבים להקפיד ולדקדק בקוצו של יוד בעת חיובם של לקוחותיהם.
- יב. אי אישורה של תובענה זו כייצוגית יהווה בחינת משלוח מסר למשיבות עצמן כי הן רשאיות להמשיך ולנהוג כלפי לקוחותיהן הרבים כפי שנהגו בכל הקשור לעניין נשוא בקשה זו.
- יג. גם למשיבות עצמן עדיף לאין ערוך ולאין שיעור כי התביעה תאושר כייצוגית שכן אחרת עלולות הן להיחשף לעשרות אלפי תביעות בבתי משפט רבים ושונים בכל רחבי הארץ דבר שיגרום להן לטרחה ולהוצאות משפטיות ואחרות בשיעורים שיעלו עשרות מונים על סכום ההחזר הכולל לכלל חברי הקבוצה.
- יד. כאמור בס"ק יג' לעיל, למשיבות לא יגרם כל נזק באם תאושר התביעה כייצוגית ואף אם כן - יש לבחון את נזקי המשיבות אל מול הנזק הכולל לשאר חברי הקבוצה ובמאזן נוחיות זה אין ספק כי הכף נוטה לזכות הקבוצה.
- טו. גם אם יגרם למשיבות נזק עקב אישורה של התובענה כייצוגית הרי שזק זה יגרם להן עקב מעשיהן ומחדליהן כך שממילא לא יהא להן אלא להלין על עצמן.
- טז. גם אם יגרם למשיבות נזק הרי שתולדתו בגישת המשיבות לפיה הואיל ולכל אחד מלקוחותיהן נגרם הפסד בשיעור כספי נמוך ביותר לא יטרחו אלה לאחוז כנגדן באמצעים משפטיים ולפיכך תוכלנה להתחמק ללא "עונש".
- יז. גם אם יגרם למשיבות "נזק" הרי שאחרי ככלות הכל "נזק" זה הוא הצורך להשיב ללקוחותיהן סכומים אשר ממילא נגבו מהם שלא כדין.
- יח. קיים אינטרס ציבורי מובהק כי גופים גדולים לא ינצלו לרעה את כוחם וכי כוחם והתנהגותם של גופים אלה יוגבלו ויפוקחו.

101. המבקשים יטענו כי הם ייצגו וינהלו בדרך הולמת ובתום לב את עניינם של כל חברי הקבוצה וזאת בין היתר לאור העובדות הבאות:

- א. למבקשים נגרם הפסד מאותו סוג ובאותו אופן כפי שנגרם לכל שאר חברי הקבוצה.
- ב. המבקשים נפגעו מפעולותיהן ומחדליהן של המשיבות באותו אופן שנפגעו יתר חברי הקבוצה.
- ג. אינטרס המבקשים לקבלת סכום הפיצוי זהה באופן מוחלט לאינטרס של שאר חברי הקבוצה.
- ד. המבקשים בעצמם ו/או באמצעות באי כוחם, ייצגו באופן הולם את עניינם של כל חברי הקבוצה.
- ה. המבקשים הגישו את תביעתם כנגד המשיבות בתום לב, מתוך אמונה בצדקתה ובסיכויי הצלחתה ומתוך אמונה שהצלחתה תהייה לטובת כל חברי הקבוצה.
- ו. המבקשים הם הראשוניים והיחידים, למיטב ידיעתם, אשר פעלו להשגת סעד כנגד המשיבות אשר יגרום למשיבות להשיב לחברי הקבוצה כספים שנגבו מהם שלא לצורך.

לעניין הייצוג ההולם ודרישת תום הלב ראה למשל האמור בעניין זה נ' טבע (אסמכתא 9), בעניין וינבלט נ' משה בורנשטיין (אסמכתא 1), האמור בעניין שמש נ' רייכרט ואחי' (אסמכתא 8), האמור בת.א (ת"א) 937/95 המי 7295/95 גולדשטיין נ' חברת החשמל לישראל בע"מ (לא פורסם - אסמכתא 16), ת.א (ת"א) 1372/95 המי 11141/95 ראבי נ' תנובה מרכז שתופי לשווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ (לא פורסם - אסמכתא 17), האמור בעניין טצת נ' זילברשץ (אסמכתא 7) גבריל ואחי' נ' אליאנס חברה לצמיגים בע"מ (אסמכתא 4) עניין דיצר ואחי' נ' טיבון ויל אחזקות בע"מ (אסמכתא 2) וכן במאמרו של פרופ' בר-ניב (ברונובסקי) "גבולה של התובענה הצרכנית הייצוגית" עיוני משפט יט (1) 251 (אסמכתא 18).

102. לאור האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לאשר ולהכיר בתביעת המבקשים כנגד המשיבות כתובענה ייצוגית בשם הקבוצה כהגדרתה לעיל וכן ליתן הוראות מתאימות כמבוקש להלן.

103. לאור האמור לעיל בבקשה זו מתבקש בית המשפט הנכבד כדלקמן:

- א. להכיר בתביעת המבקשים ולאשרה כתובענה ייצוגית.
- ב. להגדיר את הקבוצה המיוצגת לצרכי התובענה הייצוגית.
- ג. ליתן הוראות מתאימות, כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון, בדבר אופן פרסום ההחלטה על אישורה של התובענה כייצוגית וכן לקבוע כי המשיבות תישאנה בהוצאות הפרסום.
- ד. ליתן פסק דין המחייב את המשיבות בתשלום סכום התביעה ולהוציא את צווי העשה המבוקשים.
- ה. לפסוק למבקשים את גמולם בגין טירחתם בהגשת הבקשה והוכחתה בשיעור יחסי לשווי הסעד ממנו יהנו חברי הקבוצה.
- ו. לאשר לב"כ המבקשים שינהל את התובענה הייצוגית בשם המבקשים ובשם הקבוצה לקבל שכ"ט עו"ד בשיעור מסוים באחוזים כפי שיקבע ביהמ"ש, בצירוף מע"מ, משווי של הסעד אשר ממנו יהנו חברי הקבוצה.

ז. לחייב את המשיבות בכל הוצאות המשפט של המבקשים, אם תהיינה כאלה, לרבות אגרת בית המשפט - באם יחויבו בתשלום אגרה.

ח. ליתן למבקשים ולכל חברי הקבוצה כל סעד נוסף אחר ככל שימצא בית המשפט הנכבד לנכון וצודק בנסיבות העניין.

כללי

104. המבקשים שומרים על כל זכויותיהם לעתור לתיקון בקשה זו או לחילופין להגיש בקשות נוספות אם וכאשר יתגלו להם פרטים נוספים בקשר לעובדות המתוארות בבקשה זו.

105. בקשה זו נתמכת בתצהיריהם של המבקשים, מאחר והנספחים זהים יצורפו הם פעם אחת בלבד.

אחרית דבר

לאור האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לאשר ולהכיר בתביעת המבקשים כתובענה ייצוגית בשם הקבוצה כהגדרתה לעיל, לדון בתובענה הייצוגית, ליתן לקבוצה את הסעד כמבוקש בתביעה, לפסוק למבקשים גמול בגין טירחתם כחלק יחסי משווי הסעד בו יזכו חברי הקבוצה ולפסוק את שכ"ט עורכי דינם של המבקשים והקבוצה בשיעור מסוים באחוזים כפי שיקבע ביהמ"ש, בצירוף מע"מ, משווי הסעד בו יזכו חברי הקבוצה.

עדי קסטנבאום, עו"ד
ב"כ המבקשים